

Självständigt arbete (15 hp)

Författare		Program/Kurs
Magnus Dunge		OP SA 18–21
Handledare		Antal ord: 11 945
Mariam Bjarnesen	Beteckning	Kurskod
		1OP415
DIGGERS OCH KIWIS I VIETNAM		
<u>ABSTRACT:</u>		
<p>The Vietnam war has had a huge influence on how we fight counterinsurgencies and although the war is generally seen as a failure, lessons from it are still being learned to this day. Unlike the Americans, the Australians and New Zealanders using a more population-centric approach where quite successful in pacifying their assigned province.</p>		
<p>This thesis aims to examine if the population centric approach is the reason for this success by using Kilcullens modern theory of company-level COIN. The 28 articles for successful COIN in Kilcullens theory are interpreted and operationalized into questions. Using a qualitative text analysis, the questions are then tested against both first- and second-hand sources discussing Australia's and New Zealand's operations in the war.</p>		
<p>The result of the analysis shows that although the 28 articles were not used on a company level, the majority of them were used on a battalion level. After discussing the way companies and battalions were used in the war, this study reaches the conclusion that Kilcullens theory can explain the success achieved. However, Kilcullens theory is most likely not solely responsible for the success, more unknown factors are probably involved which gives suggestions for further research.</p>		
<u>Nyckelord:</u>		
Upprörsbekämpning, COIN, Vietnam, ANZAC, Australien, Kilcullen		

Innehållsförteckning

1. INLEDNING	4
PROBLEMFÖRMULERING	4
FORSKNINGSÖVERSIKT	6
<i>Forskning på COIN-doktrin</i>	6
<i>Forskning om ANZAC i Vietnam</i>	9
SAMMANFATTNING AV FORSKNINGSÖVERSIKT OCH FORSKNINGSLUCKA	11
SYFTE OCH FRÅGESTÄLLNING	11
AVGRÄNSNINGAR	12
DISPOSITION	12
2. TEORI.....	13
TEORIMOTIVERING OCH KRITIK	13
KILCULLENS TEORI OM UPPRORSBEKÄMPNING PÅ KOMPANINIVÅ	13
<i>Preparation</i>	15
<i>The Golden Hour</i>	17
<i>Groundhog Day</i>	19
<i>Getting Short</i>	21
3. METOD	22
FORSKNINGSDESIGN	22
METODDISKUSSION	23
MATERIALDISKUSSION	23
FORSKNINGSETISKA ÖVERVÄGANDEN	24
OPERATIONALISERING.....	25
<i>Analysschema</i>	26
4. ANALYS.....	27
<i>Förberedelser</i>	27
<i>Gyllene timmen</i>	30
<i>I ekorrhjulet</i>	33
<i>Ont om tid</i>	34
SAMMANFATTNING AV ANALYS.....	35
5. AVSLUTNING.....	36
RESULTATDISKUSSION	36
<i>Svar på frågeställning</i>	37
TEORI- OCH METODDISKUSSION	38
RELEVANS FÖR YRKESUTÖVNINGEN	39
FÖRSLAG PÅ VIDARE FORSKNING.....	39
LITTERATUR OCH REFERENSFÖRTECKNING	40
ARTIKLAR.....	40
LITTERATUR	41

TABELLFÖRTECKNING

TABELL 1, ANALYSSCHEMA	26
TABELL 2, SAMMANFATTNING AV ANALYS	35

1. Inledning

Problemformulering

” *Insurgencies, like cancers, exist in thousands of forms, and there are dozens of techniques to treat them, hundreds of different populations in which they occur, and several major schools of thought on how to best deal with them. The idea that there is one single “silver bullet” panacea for insurgency is therefore as unrealistic as the idea of a universal cure for cancer*”¹

Så påbörjar David Kilcullen sin bok *Counterinsurgency*, där han sätter fingret på problemet varför det är så svårt att förstå upprorsbekämpning. Detta betyder dock inte, som med cancer, att forskarna inte försökt. Sedan USA:s intåg i Irak så har upprorsbekämpning, eller Counterinsurgency (COIN), gått från att vara ett bortglömt ämne till ett av de mest undersökta inom krigsvetenskapen.² Den klassiska upprorsbekämpningen består huvudsakligen av två skolor, en befolkningscentrerad och en fiendecentrerad. Den befolkningscentrerade skolan har sitt ursprung i klassiska verk som David Galulas *Counterinsurgency Warfare* och Sir Robert Thompsons *Defeating Communist Insurgency*. Skolan anses ha gjorts populär av britterna i Malaya som istället för att slå ner upproret med kraft, fokuserade på att vinna ”Hearts and Minds” hos befolkningen.³ Att oförändrat använda detta klassiska förhållningssätt till COIN i dagens operationer kritiserar dock av både Kilcullen och militärteoretikern Frank G. Hoffman som menar att dessa principer fokuserar på att bekämpa Maoister och inte dagens insurgen- ter.⁴ Eftersom amerikanska arméns handbok för COIN, *Field Manual 3–24* också baserar sig på den befolkningscentrerade skolan så har denna dominerat de senaste åren, men allt ef- tersom framgångarna i Irak och Afghanistan uteblivit så har ett antal forskare debatterat dess brister gentemot alternativen.⁵

---

¹ David Kilcullen, *Counterinsurgency* (London: Hurst, 2010), 1.

² David Kilcullen, ”Counter-Insurgency Redux”, *Survival* 48, nr 4 (december 2006): 111.

³ Hannah Gurman, red., *Hearts and minds: a people’s history of counterinsurgency*, New Press peo- ple’s history (New York: The New Press, 2013), 18–19.

⁴ Kilcullen, ”Counter-Insurgency Redux”, 111; Frank G Hoffman, ”Neo-Classical Counterinsur- gency?”, *Parameters* 37, nr 2 (01 maj 2007): 71.

⁵ Jacqueline L. Hazelton, ”The “Hearts and Minds” Fallacy: Violence, Coercion, and Success in Coun- terinsurgency Warfare”, *International Security* 42, nr 1 (juli 2017): 81.

Den fiendecentrerade skolan förstår i stället COIN som en del i den konventionella krigföringen och fokuserar först och främst på att besegra upprorsmakarna med vapenmakt.⁶ Här används tvång och hot för att få befolkningen att inte stödja upprorsmakarna. Denna skola användes med framgång i bland annat Guatemala och Indonesien under 60-talet och i Kroatien under 90-talet.⁷ Definitionen av framgång i denna underökning grundar sig i RAND-rapporten *Paths to Victory*. Den menar att en COIN-operation kan klassas som framgångsrik om sittande regering efter upprorets slut sitter kvar och inte har behövt göra eftergifter av territoriell eller politisk natur.⁸ Med detta sagt så finns det andra sätt att definiera framgång, till exempel upprorsmakarnas förluster kontra regeringstruppernas förluster eller liknande. Med sådana definitioner skulle det kunna argumenteras för att andra fiendecentrerade COIN-operationer förutom de som nämns ovan har varit framgångsrika.

Olika länder har således använt sig av olika metoder för upprorsbekämpning. USA hade fram till 2000-talet en historia av att använda sig av en mer fiendecentrerad metod, på Filippinerna med framgång och senare också i Vietnam med mindre framgång.⁹ Britterna hade i stället, på grund av de framgångar de skördat i bland annat Malaya, adopterat en mer befolkningscentrerad metod.¹⁰ Denna metod användes av förklarliga skäl även av bland annat Australien och Nya Zeeland (ANZAC). Till skillnad från Storbritannien så deltog de förutom i Malayakonflikten, även i Vietnamkriget några år senare med hög grad av framgång. Hur kommer det sig då att dessa två relativt små länder med långt mindre resurser och färre soldater än USA lyckades så pass bra i ett krig som annars kantades av motgångar? Kan denna framgång bara tillskrivas den befolkningscentrerade metoden eller finns det kanske helt andra orsaker? Kan vi lära oss något om COIN från Vietnamkrigets framgångar och misslyckanden som kan användas i dagens konflikter?

---

⁶ Christopher Paul m.fl., "Moving Beyond Population-Centric vs. Enemy-Centric Counterinsurgency", *Small Wars & Insurgencies* 27, nr 6 (november 2016): 1023.

⁷ Christopher Paul m.fl., *Paths to victory: lessons from modern insurgencies* (Santa Monica, USA: RAND, 2013), 28–29, 60.

⁸ Paul m.fl., 17–18.

⁹ Russell Crandall, *America's dirty wars: irregular warfare from 1776 to the War on Terror* (New York: Cambridge University Press, 2014), 13.

¹⁰ Thomas Rid och Thomas A. Keaney, red., *Understanding counterinsurgency: doctrine, operations and challenges*, Cass military studies (Milton Park, England: Routledge, 2010), 34.

Forskningsöversikt

Vid en översikt av forskningen kring COIN och Vietnamkriget uppenbarar sig ganska snabbt två grenar med olika syften. Det ena grenen berör kriget, men då som ett medel eller fall för att försöka förklara och utveckla modern COIN-doktrin. Den andra grenen är specifikt intresserad av Vietnamkriget, att analysera COIN-operationer under kriget och orsakerna till dess varierande framgång. Den första grenen är intressant att undersöka eftersom den i slutändan leder fram till teorin som kommer att användas i denna undersökning. Denna undersökning syftar inte till att förklara orsakerna till USA:s misslyckande i kriget utan snarare ANZAC:s framgångar. Därför kommer endast forskning gjord med fokus på ANZAC att tas upp i den andra grenen.

Forskning på COIN-doktrin

Inom den del av forskningen som är intresserad av själva doktrinen, varför den ser ut som den gör och hur den har utvecklats så finns två konkurrerande narrativ. En sida menar att den amerikanska armén, på grund av bristande lärandekultur inte kunde förändra sin doktrin under Vietnamkriget och att detta är en av orsakerna till förlusten. De menar också att USA, på grund av denna brist inte kunnat ta vara på de erfarenheter och lärdomar de dragit från Vietnam och andra krig. Denna sida är positiv till den nuvarande amerikanska handboken för COIN, *FM 3–24*, och flera av forskarna har också aktivt varit med och författat denna. Den mest namnkunnige författaren för denna sida är John Nagl med artikeln *Learning to Eat Soup with a Knife: British and American Army Counterinsurgency Learning During the Malayan Emergency and the Vietnam War*.¹¹ Han har genom en kvalitativ textanalys gått igenom artiklar om organisatoriskt lärande och militär innovation för att styrka sin tes att en armé, både i konventionell krigföring och COIN, måste vara flexibel i sina metoder för att vara effektiv.¹² Han har en tydligt befolkningscentrerad tendens och menar att nyckeln till framgången i Malaya var den brittiska förmågan att anpassa sig till omgivningen och förändra sitt beteende efter vad situationen krävde. Han menar också att britterna både fokuserade på högintensiv strid och polisiära aktiviteter, vilket gav ytterligare framgång. Den amerikanska armén var under

---

¹¹ John A. Nagl, "Learning to Eat Soup with a Knife: British and American Army Counterinsurgency Learning During the Malayan Emergency and the Vietnam War", *World Affairs* 161, nr 4 (01 april 1999): 193–99.

¹² Nagl, 198.

denna tid fokuserad på högintensiv strid och hade problem att alternera till låg- eller medelintensiva operationer eftersom bristen på organisatoriskt lärande och flexibilitet inte medgav detta.¹³

David Ucko fortsätter denna forskning i *The New Counterinsurgency Era: Transforming the U.S. Military for Modern Wars*. Han söker svaret på vilka åtgärder USA vidtog under början av 2000-talet för att öka sin förmåga i COIN-operationer, och om dessa åtgärder har främjat ett ökat organisatoriskt lärande.¹⁴ Han har också en befolkningscentrerad infallsvinkel och kommer fram till att USA återigen har börjat lära och utvecklas när det gäller COIN, drivna av nödvändigheten i efterdyningarna av Irakkriget. Åtgärder bestående av COIN-grupper med forskare och militärer har främjat det organisatoriska lärandet och i mitten av 2000-talet hade en klar och realistisk bild av COIN tagits fram. Detta mynnade till slut ut i handboken *FM 3–24*.¹⁵

På den andra sidan av de tidigare nämnda konkurrerande narrativen, som även ställer sig kritiska till *FM 3–24*, finns bland annat Andrew J. Birtle med sin bok *U.S. Army Counterinsurgency and Contingency Operations Doctrine, 1942–1976*. Denna bok är beställd av US Army och har en deskriptiv ansats där COIN-operationer och dess doktriner förklaras från 1942–1976. Birtle är en tydlig förespråkare för den fiendecentrerade skolan och menar att den doktrin som användes i Vietnamkriget var lämplig. Han menar också att de misslyckade operationerna var en produkt av otillräcklig träning, dålig planering och bristande genomförande snarare än felaktig doktrin.¹⁶ Till skillnad från Nagl så menar han att armén lärde sig under krigets gång och ändrade sin doktrin efter kriget, i riktning mot den befolkningscentrerade skolan. Trots detta sågs fortfarande den fiendecentrerade doktrinen som den mest resultatgivande. Slutligen så antyder Birtle att dagens doktrinförfattare borde söka inspiration i dessa fiendecentrerade doktriner i större utsträckning än vad som gjorts.¹⁷

---

¹³ Nagl, 195.

¹⁴ David H. Ucko, *The New Counterinsurgency Era: Transforming the U.S. Military for Modern Wars* (Washington, D.C: Georgetown University Press, 2009), 3.

¹⁵ Ucko, 169–70.

¹⁶ Andrew J. Birtle, *U.S. Army Counterinsurgency and Contingency Operations Doctrine, 1942-1976* (Washington, D.C: Center of Military History, U.S. Army, 2006), 406.

¹⁷ Birtle, 493–95.

Gian Gentile är en ännu större förespråkare av den fiendecentrerade skolan och samtidigt en av de största motståndarna till den nuvarande doktrinen. Han motsätter sig Nagls åsikter och menar att *FM 3–24* är utvecklad på felaktiga grunder, och att den skola som denna baseras på varken fungerade när den utvecklades eller idag. Den pacificering som skedde i slutet av Vietnamkriget berodde på amerikansk eldkraft och inte vinnandet av ”Hearts and minds”. Kriget förlorades inte på grund av felaktig doktrin utan på grund av bristande strategi och för att Nordvietnam hade större vilja att vinna. Att mäta USA:s framgång eller misslyckande i dåtida krig med nutida doktriner som måttstock är en farlig väg att gå, enligt Gentile.¹⁸

David Fitzgerald påpekar i sin bok *Learning to Forget: US Army Counterinsurgency Doctrine and Practice From Vietnam to Iraq* de två narrativen och att spänningarna mellan dessa borde undersökas närmare. Fitzgerald står tydligt på den befolkningscentrerade sidan i diskursen men tar inte upp organisatoriskt lärande. Han försöker i stället förklara varför erfarenheterna från Vietnam glömdes och påvisa att detta berodde på det nationella traumat efter kriget.¹⁹ Han menar att det var framför allt Kennedyadministrationen som var drivande i utvecklandet av nya COIN-metoder och att detta aldrig var speciellt intressant för arméledningen. Föröd-mjukade av krigsförlusten så var COIN inte längre en aktuell fråga och det låg då nära till hands att stänga ner de skolor och resurser som hade tagits fram för att utveckla ämnet.²⁰ Fitzgerald argumenterar också för att denna verksamhet aldrig sågs som en riktig del av arméns uppgifter utan något som man helst inte gav sig in i. Det var först efter invasionen av Irak 2003 som USA tvingades till att prioritera utvecklandet av COIN.²¹ Han avslutar med att förändring och innovation i en militär organisation mycket väl kan genomföras men att sådana förändringar tenderar att vara en reaktion på en traumatisk händelse, likt den kris som amerikanska armén stod inför i Irak.²²

---

¹⁸ Gian P. Gentile, ”Time for the Deconstruction of Field Manual 3-24”, *Joint Forces Quarterly* 58, nr 3 (01 juni 2010): 116–17.

¹⁹ David Fitzgerald, *Learning to Forget: US Army Counterinsurgency Doctrine and Practice From Vietnam to Iraq* (Stanford, California: Stanford University Press, 2013), 5.

²⁰ Fitzgerald, 203.

²¹ Fitzgerald, 204.

²² Fitzgerald, 206.

Forskning om ANZAC i Vietnam

Den tidigare forskning som finns om fallet fokuserar framför allt på australiensisk doktrinutveckling under och efter Vietnamkriget, samt huruvida kriget var en framgång och eventuella anledningar till detta. För denna undersökning är det intressant både att se vad som redan är forskat på, men även att se om forskningen är överens om att kriget faktiskt var en framgång vilket är en förutsättning för undersökningen.

R.N. Bushby har undersökt utvecklingen av australiensisk militär doktrin under Vietnamkriget. Han menar att denna var starkt influerad av landets tidigare erfarenheter i Malaya, erfarenheter som hade skapat god förmåga och kunskap om småskaliga patruller, överfall, sökopoperationer, samt "Population Control" och att detta hade effekter långt in i kriget.²³ Han kommer även fram till att Australien kontinuerligt, men i synnerhet under de inledande åren av kriget, var tvungna att ändra taktik och snabbt kunde göra detta på grund av officerarnas stora erfarenhet och professionalism. Han menar också att själva doktrinen ändrades väldigt lite under krigets gång, även om taktik och teknik varierade. Detta beror enligt Bushby på att doktrinen existerade som ett ramverk för hur en generell COIN-operation skulle genomföras. Lokala erfarenheter och observationer på plats utgjorde i stället grunden för den taktik som användes.²⁴ Albert Palazzo är kritisk mot detta och menar att Australien visserligen ändrade taktik men att arvet från Malaya gjorde att ändringar inte kunde göras i den utsträckning som behövdes.²⁵

Jeff Doyle, Jeffrey Grey och Peter Pierce har undersökt om kriget var en framgång på strategisk nivå och påstår att så är fallet. De skriver i boken *Australias Vietnam War* att de strategiska uppgifterna, nämligen att säkra Phuoc Tuy-provinsen samt väg 15 mellan havet och Saigon, assistera de civila myndigheterna med säkerhetsarbetet i provinsen och under en del av kriget genomföra operationer utanför provinsen, genomfördes med god effekt. Doyle et al. menar att läget under 1971 var så lugnt att vägar och marknader öppnades och befälhavaren för stridsgruppen ansåg att kontrollen över området kunde lämnats över till sydvietnameserna

---

²³ Richard Nicholas Bushby, *Educating an Army: Australian Army Doctrinal Development and the Operational Experience in South Vietnam, 1965 - 72*, Canberra Papers on Strategy and Defence 126 (Canberra: Strategic and Defence Studies Centre, The Australian National University, 1998), 3.

²⁴ Bushby, 88–91.

²⁵ Albert Palazzo, *Australian military operations in Vietnam*, Australian Army campaigns series 3 (Canberra, Australia: Army History Unit, 2006), 20.

redan 1970.²⁶ Dock påpekar författarna att ANZAC-styrkan var för liten för att påverka det större utfallet i kriget.²⁷ Jeff Grey håller inte med om denna åsikt och menar att vietnamesiska styrkor ansvarade för säkerheten i provinsens samhällen, medan ANZAC nästan uteslutande genomförde militära operationer på landsbygden. Därför är det inte korrekt att säga att Phuoc Tuy var en ”australiensisk provins”. Grey tycker inte heller att ANZAC genomförde en komplett COIN-operation, då de endast stod för den militära delen av operationen.²⁸ Även Palazzo är kritisk och pekar på flera brister i ANZAC:s agerande på strategisk nivå. Bland annat brist på samarbete med USA, frekventa byten av befälhavare vilket ledde till byte av övergripande mål, samt brist på förståelse i användandet av bepansrade fordon.²⁹

Andrew T. Ross har undersökt framgångarna på operativ nivå och har kvantitativt undersökt databaser med stridskontakter under kriget. Med empirin som grund så har han dragit ett antal slutsatser när det gäller den taktik och strategi som användes av ANZAC-styrkorna. Han förklarar att stridskontakt vid patrullering, överfall, försvar av bas och rensning av bunkrar stod för huvuddelen av de strider som utkämpades i provinsen. Han kommer fram till att den utbildning och kunskap om djungelstrid som ANZAC-trupperna besatt gjorde att de hade övertaget i en stor del av striderna. Detta gjorde att deras ”kill-ratio” gentemot upprorsmakarna blev väldigt hög.³⁰ Han menar dock att huvudsyftet med striderna inte var att nedkämpa upprorsmakarna. Snarare att ta kontroll över deras matdepåer, vilka kom från byarna i området och förvarades i bunkersystem i djungeln. Att neka upprorsmakarna tillgång till matdepåerna ledde till akut matbrist. Upprorsmakarna var då tvungna att ta sig ut ur djungeln för att skaffa mat vilket i sin tur gjorde att ANZAC kunde överfalla dem när detta hände. Ross menar att detta var så effektivt att alla reguljära nordvietnamesiska styrkor hade lämnat provinsen 1970. De lokala FNL-styrkorna³¹ var så försvagade av hunger att de inte kunde genomföra operationer, vilket gjorde provinsen i princip pacificerad. Detta är dock något som Palazzo inte håller med om. Han menar att även om upprorsmakarna minskade sina operationer så användes

---

²⁶ Jeff Doyle, Jeffrey Grey, och Peter Pierce, *Australia's Vietnam War* (College Station: Texas A & M University Press, 2002), 47–48.

²⁷ Doyle, Grey, och Pierce, 46.

²⁸ Jeff Grey, ”Australia's Counterinsurgencies: A Brief History”, *Australian Army Journal* 5, nr 2 (2008): 22.

²⁹ Palazzo, *Australian military operations in Vietnam*, 43–45.

³⁰ Andrew T Ross, ”The Tactics and Strategy of the Australian Light Infantry in Counter-Revolutionary Operations in South Vietnam, 1966–71”, *The RUSI Journal* 162, nr 3 (04 maj 2017): 76–78.

³¹ Front National pour la Libération du Sud Viêt Nam, de irreguljära kommunistiska styrkorna i Sydvietnam.

fortfarande politiska medel för att påverka civilbefolkningen och han kallar inte provinsen pacificerad.³² Ross avslutar med samma slutsats som Doyle om påverkan på krigets slutgiltiga utfall, men menar att framgångarna ändå bevisar doktrinen dåtida och fortsatta validitet.³³

Sammanfattning av forskningsöversikt och forskningslucka

För att sammanfatta forskningsöversikten så är den största frågan inom den doktrinära diskursen styrkorna kontra bristerna i USA:s COIN-manual, med starka röster på båda sidor. Diskursen är intressant för denna undersökning eftersom Kilcullens teori är en del av manualen och sålunda även en del av diskursen, även om den inte nämns specifikt.

På frågan om ANZAC:s medverkande i kriget var en framgång verkar de flesta forskare vara eniga om att så är fallet, även om t.ex. Palazzo ifrågasätter dessa påståenden något. En tydlig forskningslucka finns dock. Ross har visserligen undersökt truppers taktiska effektivitet, men denna undersökning handlar endast om tillfällena när dessa var i strid. Kilcullens teori för upprorsbekämpning på kompaninivå som kommer vara den teori undersökningen baserar sig på, är starkt befolkningscentrerad. Den handlar till huvudsak om uppgifter som skall genomföras när truppen inte är i strid och beskriver till stor del interaktionen mellan trupperna och civilbefolkningen. Eftersom den befolkningscentrerade skolan menar att civilbefolkningen är tyngdpunkten i konflikten och att vinna "hearts and minds" är den viktigaste uppgiften, är det problematiskt att det inte har undersökts huruvida även sådana mål uppnåddes.

Syfte och frågeställning

Syftet med denna undersökning är att försöka förklara de framgångar som ANZAC hade i provinsen Phuoc Tuy. Undersökningen vill utröna om framgångarna berodde på att soldaterna byggde starka relationer med civilbefolkningen och vann "hearts and minds" i stället för den mer fiendecentrerade vinklingen, med överlägsna soldatkunskaper och överfall, som Ross lägger fram. För att försöka förklara detta kommer Kilcullens teori om upprorsbekämpning på kompaninivå att användas. Om framgångarna kan förklaras med teorin kan det i viss mån

---

³² Palazzo, *Australian military operations in Vietnam*, 79.

³³ Ross, "The Tactics and Strategy of the Australian Light Infantry in Counter-Revolutionary Operations in South Vietnam, 1966–71", 79–81.

även bidra till den större diskussionen om framgång i upprorsbekämpning. Detta mynnar ut i följande frågeställning:

Kan Australiens och Nya Zeelands framgångar i Vietnamkriget förklaras med hjälp av Kilcullens teori om upprorsbekämpning på kompaninivå?

Avgränsningar

Undersökningen kommer att avgränsas till att ta upp händelser från att ANZAC kom till provinsen Phuoc Tuy (mars 1966) intill dess att ANZAC drog tillbaka sina trupper (nov 1971). Tiden innan mars 1966 samverkade australiensiska styrkor med amerikanska förband i en annan provins. Här finns osäkerheter i befälsstrukturen vilket kan göra att australiensarna inte var fria att agera som de ville. Undersökningen kommer dessutom bara ta upp insatser genomförda av reguljära ANZAC-trupper samt SAS-förband inom provinsen Phuoc Tuy. Detta exkluderar de australiensiska team som fanns i Vietnam med syfte att utbilda inhemska styrkor, men utan direkta stridsuppgifter. Det exkluderar också de räder som genomfördes av ANZAC utanför Phuoc Tuy då dessa i huvudsak utkämpades mot reguljära nordvietnamesiska förband.

Disposition

I följande kapitel kommer en diskussion kring styrkor och svagheter hos Kilcullens teori att genomföras, följt av en förklaring av sagda teori i sin helhet.

I kapitel tre redogörs för undersökningens forskningsdesign och hur undersökningen skall genomföras med motivering och viss kritik. Därefter följer en metoddiskussion där metoden går igenom mer detaljerat samt varför just denna teori har valts. På detta följer en materialdiskussion där frågor kring materialet samt källkritik avhandlas. Slutligen innehåller kapitlet en kort diskussion kring forskningsetiska överväganden och avslutas med den operationalisering som kommer att användas i analysen.

Fjärde kapitlet innehåller analys av det material som är valt för undersökningen och sammanfattningar av empirin för varje punkt, följt av en sammanfattning av samtliga punkter i ett analyschema.

Femte kapitlet innehåller en resultatdiskussion samt svar på frågeställning, diskussion kring den teori och metod som användes, samt en diskussion om undersökningens relevans för professionen och förslag på vidare forskning.

2. Teori

Teorimotivering och kritik

Majoriteten av forskningen inom COIN avhandlar ämnet på en strategisk eller operativ nivå, men mycket mindre är sagt om uppträdande på taktisk nivå. För att vara framgångsrik i COIN så är det inte främmande att tro att det är på lägre nivå som gräsrotsarbetet görs och de personliga banden knyts. Därför är Kilcullens teori så intressant. Även dess enkelhet är en nyckelfaktor. Oavsett hur valid en teori är så är den överflödigt om dess omfattning och komplexitet gör den oanvändbar på en taktisk nivå. Kilcullen har medvetet skapat en enkel teori med konkreta råd just för att motverka ovan nämnda brister.

En kritik mot teorin är att Kilcullen själv menar att varje fall av COIN är unikt och att samma metod inte rakt av kan användas i andra konflikter, vilket i så fall ger stora brister i generaliserbarheten. Kritik ställs också mot den befolkningscentrerade skolan som helhet, vilket tagits upp i forskningsöversikten. Trots detta är det intressant att se om Kilcullens teori tillsammans med redan genomförd forskning kan öka förståelsen för de faktorer som skapade framgång i kriget.

Kilcullens teori om upprorsbekämpning på kompaninivå

Kilcullen är före detta officer i australienska armén, har varit rådgivare åt bland annat Condoleezza Rice och David Petraeus och har personlig erfarenhet av COIN-operationer från Östtimor och mellanöstern.³⁴ Han är en tydlig anhängare av den befolkningscentrerade skolan och menar att tyngdpunkten i ett uppror är upprorsmakarnas kontakt med civilbefolkningen. Om denna länk skärs av kommer upprorsmakarna inte längre kunna hämta stöd i form av skydd och mat från civilbefolkningen och upproret kommer sakta dö ut.³⁵ Han är av åsikten att den

---

³⁴ "David Kilcullen: The Australian Helping to Shape a New Afghanistan", *The Independent*, 23 oktober 2011, avs. News, <https://www.independent.co.uk/news/world/asia/david-kilcullen-australian-helping-shape-new-afghanistan-strategy-1737451.html>.

³⁵ Kilcullen, *Counterinsurgency*, 7–8.

fiendecentrerade skolan inte fungerar eftersom upprorsmakarna tenderar att fly undan. Att jaga dessa leder till utmattning av ens egna trupper, skapar stora förluster hos civilbefolkningen och stärker på så sätt upprorsmakarna. I stället propagerar han för att den befolkningscentrerade skolan totalt sett resulterar i större förluster för upprorsmakarna, eftersom en framgångsrikt genomförd operation leder till att dessa kommer att desertera och ge upp.³⁶

Vidare är han av åsikten att varje operation är unik och måste hanteras därefter. COIN är enligt honom aldrig statiskt utan förändras ständigt. Arméer måste därför vara beredda att snabbt anpassa sin taktik för att möta nya hot vilket gör organisatoriskt lärande till en kritisk faktor inom området.³⁷ Kilcullen identifierar framför allt två fundamentala delar inom COIN, den första är att på en djupare nivå förstå vad som driver konflikten och upprorsmakarna. Den andra är att respektera civilbefolkningen och att sätta deras välbefinnande över allt annat, speciellt över att nedkämpa upprorsmakarna. Detta är en förutsättning för att kunna bygga starka relationer med civilbefolkningen.³⁸

Hans vetenskapliga artiklar är sammanfattade i boken *Counterinsurgency*. Denna innehåller även *Twenty-eight Articles: Fundamentals of Company-level Counterinsurgency*, hans teori om upprorsbekämpning på kompaninivå som denna undersökning kommer att baseras på. För att undvika missförstånd mellan Kilcullens 28 artiklar om upprorsbekämpning på kompaninivå och artiklar i tidskrifter kommer Kilcullens artiklar härnäst att benämnas som punkter. Dessa 28 punkter, som även finns med som en bilaga i den amerikanska handboken *FM 3–24*, är uppdelade i fyra större segment (Preparation, The golden hour, Groundhog day och Getting Short). Dessa segment delar upp punkterna i olika skeden beroende på var i insatsen kompaniet befinner sig. De 28 punkterna kommer att analyseras och kort sammanfattas nedan.

---

³⁶ Kilcullen, 9–10.

³⁷ Kilcullen, 2–3.

³⁸ Kilcullen, 3–4.

Preparation

Denna del genomförs redan innan insatsens början.³⁹

1. Know your turf

Kilcullen menar att kompanichefen måste bli expert sitt operationsområde, geografiskt, kulturellt, religiöst och historiskt. Detta inkluderar att lära sig kartan över området utantill och skapa en mental bild av denna. Kompanichefen måste också föra vidare informationen till underställda chefer och få dem att specialisera sig på delar av området för att i sin tur kunna utbildna sina underställda. Kan den nya kompanichefen få en briefing från föregående chef eller stab är detta en framgångsfaktor.

2. Diagnose the problem

Kompanichefen måste förstå människorna i operationsområdet, analysera problemen och vad som motiverar upprorsmakarna. Att söka svar på hur civilbefolkningen skall vinnas över och hur upprorsmakarna rekryterar följare är en central del av teorin. Dessa svar måste analyseras och diskuteras tillsammans med underställda chefer för att försöka lösa problemen tillsammans.

3. Organize for intelligence

När det gäller upprorsbekämpning så är nedkämpandet av upprorsmakare relativt enkel, att hitta dessa är däremot svårare. Upprorsbekämpning baseras till stor del på underrättelseinhämtning och det är i huvudsak de underrättelser som kompaniet själva inhämtar och behandlar som leder till framgång, inte de som kommer uppifrån. Därför måste kompaniet självt skapa en underrättelsefunktion bestående av de mest lämpade soldaterna och personer som kan språket.

4. Organize for interagency operations

Upprorsbekämpning består till stor del av samarbete med civila myndigheter. Kompaniet måste därför utbildas i detta samarbete och förstå civila myndigheters uppgift och modus operandi.

---

³⁹ Kilcullen, 30–34.

5. Travel light and harden your Combat Service Support

Soldaternas utrustning måste göras avsevärt lättare och spegla upprorsmakarnas, kompaniet riskerar annars att kontinuerligt bli utmanövrerat och ifrånsprunget. Samtidigt är det viktigt att tillse att tungt understöd alltid finns redo och lätt gripbart. Det är även viktigt att logistikfunktionerna är välutbildade och härdade eftersom dessa är ett uppenbart mål för upprorsmakarna.

6. Find a political/cultural adviser

Politiska och kulturella rådgivare är en oerhörd resurs men också en bristvara, troligtvis kommer inte någon rådgivare att finnas på kompaninivå. Kompanichefen måste därför hitta någon i de egna leden som förstår kulturen och som har bra hand med folk, för att skapa en egen rådgivare. Detta bör inte vara kompanichefen själv eller någon ur underrättelsepersonalen eftersom de har andra uppgifter att fokusera på.

7. Train the squad leaders - then trust them

Upprorsbekämpning genomförs oftast på plutons- eller gruppnivå, dessa chefer måste därför utbildas så att de förstår kompanichefens syfte och kan verka enskilt. Att kompaniet är väl utbildat i baskunskaper på gruppnivå såsom skytte, patrullering, skydd av bas etc. är också av största vikt. När kompaniet är väl tränat och samövat är det viktigt att kompanichefen litar på underställda chefer. Kompanichefen ska kategoriskt byta ut chefer som inte klarar uppgiften.

8. Rank is nothing: talent is everything

Kilcullen menar att kompanichefen ska identifiera de personer inom kompaniet som på ett eller annat sätt verkar ha lätt för någon del av upprorsbekämpning, till exempel samverkan med lokalbefolkningen. Dessa personer måste låtas ta större ansvar över de delar som de är duktiga på, oberoende av vilken grad de har.

9. Have a game plan

Kompanichefen måste skapa en övergripande plan eller en mental bild över hur han vill att insatsen skall utvecklas. Detta bör göras så sent som möjligt innan avfärd i syfte att maximera mängden erfarenhet och kunskap om området först. Denna plan måste kontinuerligt kunna ändras eftersom förutsättningarna ofta ändras under insatsens gång. Planen måste vara enkel och välkänd av alla.

The Golden Hour

Denna del genomförs när kompaniet precis kommit till operationsområdet.⁴⁰

10. Be there

En av de viktigaste delarna av upprorsbekämpning är enligt Kilcullen att vara på plats och etablera närvaro i så stor del av operationsområdet som möjligt. Genom att bo i närheten av civilbefolkningen i stället för att göra räder från baser långt bort skapas kontakt mellan civilbefolkningen och soldaterna på ett personligt plan. Att genomföra fot- och nattpatruller är även något som är viktigt för tryggheten samt kontakten med civilbefolkningen.

11. Avoid knee-jerk responses to first impressions

Innan stora operationer börjar genomföras så är det viktigt att först etablera en normalbild av operationsområdet. Innan en sådan är etablerad är det oklart vilka orsaker som ligger bakom olika oroligheter. Risken är att kompaniet agerar för hastigt eller överreagerar och spelar upprorsmakarna i händerna.

12. Prepare for handover from day one

Upproret kommer inte upphöra under kompaniets tid i operationsområdet, därför är det viktigt att förbereda för överlämning redan från första dagen. Överlämningen bör innehålla information om erfarenheter kompaniet dragit, underrättelser om befolkningen, kartor och sådant som kan vara till nytta för verksamhet i området. Detta är en del av det organisatoriska lärandet.

13. Build trusted network

Civilbefolkningen måste inte sympatisera med kompaniet. Att däremot få dessa att lita på att kompaniets framgångar ligger i deras intresse, samt att kompaniet har förmågan att beskydda dem är en central del i Kilcullens teori. Med tiden kommer denna tillit att slå rot i civilbefolkningen och skapa starka nätverk som dessutom minskar upprorsmakarnas inflytande.

---

⁴⁰ Kilcullen, 35–41.

14. Start easy

Kilcullen menar att slå mot upprorsmakarnas starkaste fäste är något som bör undvikas i inledningsskedet. I stället är operationer i närområdet eller mer vänligt inställda områden att föredra för att successivt expandera till områden där upprorsmakarna är starkare och har större kontroll.

15. Seek early victories

I syfte att hävda dominans i operationsområdet är tidiga segrar av stor vikt. Seger i strid är mindre önskvärd då detta anses för aggressivt och bristande kunskap om operationsområdet kan leda till skador på civila. I stället kan lösningen av en gammal dispyt eller omvändande av en symbolisk plats eller person vara att föredra.

16. Practice deterrent patrolling

Att genomföra patruller i syfte att provocera upprorsmakarna att attackera är oftast kontraproduktivt eftersom det leder till en räd-mentalitet. I stället bör många små patruller som mättar området användas, alternativt kan ett system med humanitära patruller dagtid och stridande patruller nattetid användas. Målet med dessa patruller är att avskräcka upprorsmakarna och få dem ur balans så att civilbefolkningen att känna sig säkra. Ungefär en till två tredjedelar av kompaniet bör ständigt vara på patrull.

17. Be prepared for setbacks

Inom upprorsbekämpning är det normalt att stöta på motgångar och bakslag. Det viktiga är att vara beredd på att detta kommer ske och inte tappa modet. Ett bakslag är inte automatiskt synonymt med ett misslyckande.

18. Remember the global audience

Konflikter bevakas mycket ofta av någon typ av media. Närvaron av smartphones, webbkameror etc. gör också att allting kompaniet gör kommer att bevakas och kommenteras på. Soldaterna måste därför vara beredda på att allt de säger och gör kan komma att spelas in och agera utifrån den vetskapen. Att skapa en bra dialog med media, speciellt inhemsk sådan, och utbyta information med dem kan förbättra situationsmedvetenheten drastiskt.

19. Engage the women, beware the children

Kvinnorna är oerhört viktiga i de sociala nätverken i byarna. Det är därför viktigt att stötta dessa sociala nätverk och vinna över kvinnorna på egen sida. Finns kvinnor i kompaniet är det idealiskt att nyttja dem för att skapa dessa kontakter. Kilcullen menar också att kompanichefen skall förbjuda sina soldater att interagera med barnen i byarna då dessa kan användas av upprorsmakarna mot de egna trupperna. Alternativt kan barnen skadas som hämnd för interaktionen.

20. Take stock regularly

Det är viktigt att kompaniet skapar sätt att mäta framgång. Antalet nedkämpade motståndare är inte ett bra mått. I stället kan kompaniet bland annat mäta antalet strider som initierats av egna trupper kontra upprorsmakarna, ekonomisk aktivitet på torg och i affärer eller antalet inkomna tips.

Groundhog Day

Denna del genomförs när kompaniet har kommit till rätta i operationsområdet, ungefär en tredjedel in i insatsen.⁴¹

21. Exploit a "single narrative"

Upprorsbekämpning är ofta ett PR-krig. Därför är det viktigt att vara konsekvent i detta genom att skapa ett samlat narrativ som hela kompaniet använder sig av för att rättfärdiga närvaron på platsen. På så vis kan civilbefolkningen lättare vändas till kompaniets sida.

22. Local forces should mirror the enemy, not ourselves

Sannolikheten är stor att kompaniet jobbar i nära samband med lokala styrkor, vilka de ofta tränar och utbildar. Dessa lokala styrkor bör spegla upprorsmakarna så långt som möjligt i träning och utrustning för att med tiden kunna ersätta upprorsmakarna. De ska dock inte vara irreguljära, utan lyda under de lokala myndigheterna. De ska också stödjas av kompaniet och dess understödsfunktioner.

---

⁴¹ Kilcullen, 41–45.

23. Practice armed civil affairs

Upprorsbekämpning kan ofta förklaras som beväpnat socialarbete. Därför är det viktigt att parallellt med kompaniets väpnade insats även jobba med civilbefolkningens grundläggande behov. Detta för att öka stödet för kompaniets insats och minska stödet för upprorsmakarna.

24. Small is beautiful

De projekt som genomförs för att höja civilbefolkningens levnadsstandard bör genomföras på småskalig nivå. Då finns möjlighet att utforma dessa specifikt efter vad som behövs på platsen. Att ett projekt fungerade i en by eller region gör inte automatiskt att det fungerar i nästa.

25. Fight the enemy's strategy, not his forces

Om upprorsbekämpningen har genomförts väl så kommer upprorsmakarna förr eller senare behöva övergå till någon form av offensiv, för att återta initiativet. När detta händer är det viktigt att inte försöka nedkämpa upprorsmakarna utan i stället att motverka deras tillvägagångssätt.

26. Build your own solution – only attack the enemy when he gets in the way

Det är viktigt att hela tiden arbeta mot den plan som satts upp, och inte lockas till att reagera på motståndarens verksamhet. Fokus skall ligga på att åtgärda problemen i området, inte att nedkämpa upprorsmakarna.

Getting Short

Denna del genomförs när slutet på insatsen närmar sig.⁴²

27. Keep your extraction plan secret

Det är viktigt att detaljer kring insatsens slutdatum och liknande inte avslöjas. Detta leder enbart till att upprorsmakarna får möjlighet att påverka det egna kompaniet eller avlösande kompani negativt. Även civilbefolkningen kan influeras att återigen vända sig mot kompaniet.

28. Whatever else you do, keep the initiative

Denna punkt är enligt Kilcullen den viktigaste av de 28, och måste appliceras kontinuerligt under samtliga skeden av insatsen. Ta initiativet och behåll detta. Om upprorsmakarna hela tiden måste reagera på kompaniets handlingar så kontrolleras operationsområdet. Om situationen är tvärt om så kontrollerar upprorsmakarna området, även om kompaniet nedkämpar stora antal upprorsmakare.

---

⁴² Kilcullen, 46–48.

3. Metod

Forskningsdesign

Denna undersökning syftar till att studera ANZAC:s framgångar i Vietnamkriget, för att undersöka om dessa kan förklaras med hjälp av Kilcullens 28 punkter. Det centrala i undersökningen är dessa framgångar och inte teorin i sig, därför är en teorikonsumerande metod mest lämplig.⁴³ Genom att analysera primär- och sekundärkällor om fallet med hjälp av operationella indikatorer är förhoppningen att kunna förklara ifall dessa indikatorer uppfylls och sålunda ligger till grund för framgångarna, eller inte. Att teorin är uppbyggd i punktform gör att den teoretiska definitionen och de operationella indikatorerna kommer att se väldigt lika ut, vilket i sin tur borgar för hög begreppsvaliditet.⁴⁴

Genom att använda en fallstudie som forskningsstrategi skapas möjlighet att förstå fallet på djupet, och lämpar sig väl vid undersökning av endast ett fall. Detta skapar också möjlighet att upptäcka andra förklaringsfaktorer.⁴⁵

Insamling av data kommer att ske med metoden kvalitativ textanalys. Detta är att föredra framför en kvantitativ ansats för att kunna analysera texternas helhet och vilken mening författaren av texten har, i syfte att lokalisera förekomsten av indikatorerna.⁴⁶ Det empiriska materialets bredd med både samtida och sentida primär-och sekundärkällor gör att dessa representerar kriget relativt väl, vilket bäddar för en hög yttre validitet.⁴⁷ Den inre validiteten blir dock något lidande, eftersom det finns många andra variabler som kan ha påverkat framgångarna i kriget, till exempel på operativ eller strategisk nivå.⁴⁸

---

⁴³ Peter Esaiasson m.fl., *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*. Stockholm: Wolters Kluwer, 2017, 42.

⁴⁴ Esaiasson m.fl., 59.

⁴⁵ Alexander L. George och Andrew Bennett, *Case studies and theory development in the social sciences*, BCSIA studies in international security (Cambridge, Mass: MIT Press, 2005), 19.

⁴⁶ Esaiasson m.fl., *Metodpraktikan*, 211–12.

⁴⁷ Esaiasson m.fl., 59.

⁴⁸ Esaiasson m.fl., 58–59.

Metoddiskussion

Den metod som kommer att användas i undersökningen är som beskrivet i forskningsdesignen en kvalitativ textanalys. En kvalitativ metod ger möjlighet att analysera både textens ingående delar och helheten, dessutom ges möjlighet att tillskriva olika analysenheter olika vikt. Undersökning kommer även att ha kvantitativa tendenser då materialet inledningsvis kommer att analyseras för att leta efter specifika nyckelord. Anledningen till att undersökningen inte ses som primärt kvantitativ är att nyckelorden inte kommer bedömas enskilt. Texten runt nyckelordet kommer i stället att analyseras för att bedöma om en indikator kan anses uppfylld. Dessa nyckelord kanske inte heller påträffas och då kommer i stället texten att analyseras i sin helhet för att bedöma förekomsten av indikatorerna, vilket är en grundpelare för kvalitativ textanalys.⁴⁹

En teorikonsumerande undersökning med enbart en teori gör att förståelsen av fallet blir avsevärt lägre än med två teorier. Anledningen till att undersökningen ändå använt en teori är att Kilcullens teori är ovanlig eftersom den uttryckligen vänder sig till lägre taktisk nivå. Att jämföra denna med en annan teori som vänder sig till operativ eller strategisk nivå skulle resultera i felkällor, då utfallet skulle kunna bli att båda teorierna kan förklara fallet likvärdigt. En annan kritik mot just enfallsstudier är att de kan leda till feltolkningar om det skulle finnas flera förklaringar till utfallet. Dessa fel bedöms minskas genom den mängd primär- och sekundärkällor som används i undersökningen.⁵⁰

Materialdiskussion

Det material som kommer att användas i undersökningen är framför allt tre primärkällor, Ron Boxalls och Robert O'Neills *Vietnam Vanguard*, Terry Burstalls *The Soldiers Story* och Robert O'Neills *Vietnam Task*. Dessa kommer att kompletteras med ett antal sekundärkällor, bland annat Andrew Wiests *Rolling Thunder in a Gentle Land*, Paul Hams *Vietnam: The Australian War* och Albert Palazzos *Australian Military Operations in Vietnam*. Syftet med ett fokus på primärkällorna är att dessa erbjuder både högre trovärdighet och högre centralitet, eftersom det handlar om skildringar av egna upplevelser. Berättarens krav på oberoende

---

⁴⁹ Esaiasson m.fl., 211.

⁵⁰ George och Bennett, *Case studies and theory development in the social sciences*, 32.

skulle till viss del kunna påverkas för att framställa sig själva i bättre dager. Risken att detta skulle påverka analysen negativt är dock relativt låg då källorna skall prövas mot en teori som tillkommit mycket senare. Oberoendet i materialet ses som relativt högt medan tendensen ses som relativt låg, då både *Vietnam Vanguard* och *Vietnam Task* handlar om samma bataljon under samma tid. Dessa kan i bästa fall bekräfta varandra. Även om Robert O'Neill har varit inblandad i båda ovan nämnda verk så har han i *Vietnam Vanguard* endast agerat som redaktör, varför detta inte ses som problematiskt. Samtidigheten i det empiriska materialet är relativt låg, *Vietnam Task* är skriven 1968, *The Soldiers Story* 1986 och *Vietnam Vanguard* 2020.

När det gäller sekundärkällorna är samtidigheten även här relativt låg med merparten av källorna skrivna under 2000-talet. Oberoendet i detta material kan också anses lägre än i primärkällorna. Författarna är visserligen erkända forskare men de har troligen antingen en positiv eller negativ uppfattning om Vietnamkriget och ANZAC:s medverkande som omedvetet kan påverka den bild de framställer. På grund av antalet texter så bedöms ändå allt för extrema avvikelser kunna upptäckas och neutraliseras. Tendensen i materialet ses också som liten eftersom de olika källorna bör kunna bekräfta varandra. Äktheten ses inte som något hinder, varken i primär- eller sekundärkällor då merparten av materialet är tryckta verk.

Följande brister har identifierats i materialet. Samtliga primärkällor handlar om åren 1965–1967. Eftersom undersökningen skall sträcka sig till 1971 kan resultatet av detta vara bristande empiri för att Kilcullens 28 punkter användes under de sista åren av kriget. Förhoppningsvis kan detta lösas med hjälp av sekundärkällorna, där merparten spänner över hela kriget. En annan brist är att i sekundärkällorna bedöma huruvida de åtgärder och handlingar som nämns genomförs på kompaninivå eller lägre. Detta kommer att försöka motverkas genom att undanta de åtgärder där kompaninivå eller lägre inte specifikt specificeras.

Forskningsetiska överväganden

Eftersom materialet består av tryckta verk så är de forskningsetiska övervägandena inte lika stora som vid exempelvis en intervjustudie. Denna undersökning behandlar visserligen framgång i krig och dödandet av människor ingår fortfarande, men syftet är att hitta bättre sätt att genomföra COIN-operationer. På så sätt minskas upprors längd och i förlängningen mänskligt lidande. Att Kilcullens metod dessutom är väldigt humanistisk och har som mål att skydda ci-

vilbefolkningen stärker det tidigare påståendet ytterligare. I syfte att agera enligt god forskningssed så läggs stor vikt vid transparensen i hur undersökningen är utförd. Att så långt som möjligt försöka undvika att lägga egna värderingar och åsikter i analysen av materialet bidrar också till god forskningssed.

Operationalisering

I teorikapitlet ovan så beskrivs de 28 punkterna utförligt. I syfte att uppnå hög begreppsvaliditet så kommer dessa beskrivningar analyseras och dess övergripande mening formuleras i frågor för varje punkt. Dessa frågor kommer därefter sättas in i ett analyschema för att skapa struktur i undersökningen. Frågorna kommer slutligen att ställas till materialet. Materialet kommer inledningsvis att analyseras genom att söka igenom texten efter nyckelord lämpliga för respektive indikator. Därefter kommer texten översiktligt läsas igenom för att identifiera stycken eller avsnitt där indikatorerna skulle kunna påträffas. Slutligen kommer dessa stycken läsas igenom mer ingående. Materialet kommer till största del att läsas bokstavligt, men beroende på primärkällornas utformning kan det även bli aktuellt med en tolkande läsning.⁵¹ Inledningsvis kommer samtliga primärkällor att analyseras då störst chans att påträffa indikatorerna bedöms finnas i dessa. Därefter kommer sekundärkällorna att analyseras. För att minimera risken att texterna analyseras olika på grund av att tid gått mellan läsningarna och på så sätt även minska reliabiliteten, kommer primärkällorna att analyseras ett skede åt gången. Först analyseras samtliga primärkällor mot indikatorerna i första skedet, för att sedan gå vidare till nästa skede och göra detsamma osv. Samma risk anses inte finnas i analysen av sekundärkällorna då dessa är mer överskådliga. I undersökningen används tre mätvärden; ”Uppfylld”, ”Delvis uppfyllt” och ”Ej uppfyllt”. Mätvärdet ”Uppfylld” anses uppfyllt om det mycket tydligt förekommer i materialet att indikatorn påträffats. ”Delvis uppfyllt” anses uppfyllt om del av indikatorn uppfylls i de fall där indikatorerna har flera delar eller om man kan se tendenser till att uppfylla indikatorn. ”Ej uppfyllt” innebär att indikatorn inte återfunnits i det undersökta materialet. Efter genomläsning kommer en kort sammanfattning av empirin samt uppfyllt mätvärde att genomföras för varje indikator, i syfte att säkerställa transparens och reliabilitet. Därefter kommer samtliga mätvärden att sammanfattas i analyschemat.

---

⁵¹ Asbjørn Johannessen m.fl., *Introduktion till samhällsvetenskaplig metod*, 2:a uppl. (Malmö: Liber, 2020), 156.

Analyschema

Tabell 1, Analyschema

Skede i operationen	Operationella indikatorer	Mätvärde
Förberedelser (innan insats)	Skaffades expertis på området?	
	Förstods problemen i området?	
	Skapades egna underrättelsefunktioner?	
	Genomfördes samarbete med andra myndigheter väl?	
	Lättades utrustning och härdades logistikfunktioner?	
	Fanns egna politiska och kulturella rådgivare?	
	Var soldater och lägre chefer välutbildade?	
	Hittades COIN-talangerna?	
	Skapades en övergripande plan?	
Gyllene timmen (i insatsens början)	Etablerades närvaro?	
	Etablerades en normalbild före större operationer?	
	Förbereddes tidigt för överlämning?	
	Skapades nätverk i byarna?	
	Nyttjades småskaliga operationer initialt?	
	Söktes tidiga framgångar?	
	Genomfördes avskräckande patruller?	
	Fanns mental beredskap på motgångar?	
	Fanns tankar på medias inblandning?	
	Stöttades kvinnliga nätverk och undveks barnen?	
	Mättes framgång på ett konstruktivt sätt?	
I ekorrhjulet (under insatsen)	Skapades ett samlat narrativ?	
	Speglade de lokala styrkor upprorsmakarna?	
	Användes beväpnat socialarbete?	
	Hölls projekt på lokal nivå?	
	Motverkades upprorsmakarnas tillvägagångssätt?	
	Var arbete mot planen i fokus?	
Ont om tid (insatsens slut)	Hölls detaljer kring insatsen hemliga?	
	Togs och behölls initiativet?	

4. Analys

Förberedelser

1. Skaffades expertis på området?

Huvuddelen av primärkällorna menar att stridsgruppen innan avfärd från Australien genomgick kurser i Vietnams historia, språk, kultur, motståndarkunskap etc.⁵² Den del av indikatorn som inte tas upp är om denna utbildning specifikt handlade om provinsen Phuoc Tuy eller generellt om Vietnam. Det är också oklart om stridsgruppen visste var de skulle placeras under förberedelserna. Ovan nämnda bevis tillsammans med det faktum att officerare från varje pluton medföljde i förstyrkan,⁵³ i syfte att skaffa sig så mycket information som möjligt i förväg gör ändå att denna indikator anses *uppfylld*.

2. Förstods problemen i området?

Det blir vid analysen tydligt att officerarna både innan och under insatsen kontinuerligt försökte förstå de problem som fanns i provinsen. Fångade FNL-soldater intervjuades för att bättre förstå deras motiv.⁵⁴ Diskussioner fördes också med samtliga underställda chefer om problemen och vilken taktik som var mest lämpad för att motverka dessa.⁵⁵ Denna indikator ses därför som *uppfylld*.

3. Skapades egna underrättelsefunktioner?

ANZAC förstod vikten av underrättelser och skapade tidigt starka nätverk med byhövdingar och andra civila för att anskaffa underrättelser.⁵⁶ Genom att organisera om pansarvärnsplutonen skapades en spaningspluton där de soldater som var bäst på spaning och underrättelsearbete placerades.⁵⁷ Denna pluton sysslade med både spaning i djungeln och en stor del "Hearts

---

⁵² Ron Boxall och Robert O'Neill, red., *Vietnam vanguard: the 5th Battalion's approach to counter-insurgency, 1966* (Acton, ACT: ANU Press, 2020), 12–14; Robert J O'Neill, *Vietnam Task: The 5th battalion, the Royal Australian regiment, 1966-67* (Melbourne: Cassell Australia, 1968), 21.

⁵³ Boxall och O'Neill, *Vietnam Vanguard*, 155.

⁵⁴ O'Neill, *Vietnam Task*, 121.

⁵⁵ O'Neill, 121.

⁵⁶ O'Neill, 81–82.

⁵⁷ Boxall och O'Neill, *Vietnam Vanguard*, 85–86.

and Minds”-arbete i byarna, där de ofta stannade flera dagar.⁵⁸ På grund av den fokus bataljerna hade på att anskaffa egna underrättelser, både med egna medel och genom nätverk, ses denna indikator som *uppfylld*.

4. Genomfördes samarbete med andra myndigheter väl?

Samarbete med andra myndigheter och sydvietnamesiska regionala trupper är något som oftast tas upp i källorna. Bland annat vid genomsökning av byarna var vietnamesiska poliser med för att legitimera sökningarna och hantera civilbefolkningen.⁵⁹ Samarbetet var enligt källorna stort med de regionala skyddsstyrkorna och till viss del även med den sydvietnamesiska reguljära armén, speciellt i slutet av kriget.⁶⁰ Analysen av primärkällorna har också överlag visat på gott samarbete och en övergripande förståelse för de lokala myndigheternas uppgifter i byarna. På grund av samtliga ovanstående orsaker så ses denna indikator som *uppfylld*.

5. Lättades utrustning och härdades logistikfunktioner?

Att använda sig av lättare utrustning är något som till viss del genomfördes i Vietnam. Den ordinarie utrustning beskrivs som en ryggsäck på 30 kg samt vapen, stridsutrustning och i vissa fall radio.⁶¹ Denna utrustning kan inte anses som lätt och soldaterna klagade också på tyngden, de kände sig dock lätta i jämförelse med de amerikanska soldaterna som även bar tunga kroppsskydd och hjälmar.⁶² Vid hög risk för stridskontakt användes ofta packgömmor där ryggsäckarna lämnades, för att på så sätt vara mer mobila under striderna.⁶³ All aktivitet skedde också, med enstaka undantag, inom räckvidd för artilleriunderstöd.⁶⁴ I källorna nämns inget om logistikfunktionernas härdning. På grund av den relativt tunga packning som soldaterna bar på, trots vissa lättnader, samt bristen på bevis om logistikdelarna i primärkällorna ses indikatorn endast som *delvis uppfylld*.

---

⁵⁸ Boxall och O’Neill, 315–16.

⁵⁹ O’Neill, *Vietnam Task*, 62.

⁶⁰ Boxall och O’Neill, *Vietnam Vanguard*, 77; Andrew A. Wiest, red., *Rolling thunder in a gentle land: the Vietnam War revisited* (Oxford ; New York: Osprey, 2006), 164.

⁶¹ Boxall och O’Neill, *Vietnam Vanguard*, 210.

⁶² Terry Burstall, *The soldiers’ story: the battle at Xa Long Tan Vietnam, 18 August 1966*, Reprinted (St. Lucia: Univ. of Queensland Press, 1987), 28.

⁶³ Boxall och O’Neill, *Vietnam Vanguard*, 338.

⁶⁴ Boxall och O’Neill, 163.

6. Fanns egna politiska och kulturella rådgivare?

Denna indikator är svår att tolka då bataljonerna när de skulle samverka med civilbefolkningen ofta hade tillgång till lokal polis eller sydvietnamesiska soldater vilka kunde agera tolkar. Även inom stridsgruppen som helhet verkar det ha funnits tillräckligt med rådgivare och tolkar. Spaningsplutonen som oftast jobbade enskilt utan stöd från bataljonen är den enda enhet som kan ha haft problem med detta. Där hade plutonchefen bland annat valts ut eftersom han kunde relatera på ett varmt sätt till civilbefolkningen, både med och utan tolk.⁶⁵ Denna indikator anses på grund av detta som *uppfylld*.

7. Var soldater och lägre chefer välutbildade?

Analysen visar att bataljonen fokuserade stor del av träningen innan insats på grundläggande soldatkunskaper, som skytte, strid och djungelkunskaper.⁶⁶ Bataljonschefen var också väldigt noga med att hans officerare var kunniga och bytte kategoriskt ut de som inte höll måttet.⁶⁷ På grund av detta anses indikatorn som *uppfylld*.

8. Hittades COIN-talangerna?

Plutonchefen för spaningsplutonen valdes ut just därför att han var intelligent, nyfiken, hade bra hand med lokalbefolkningen och var mycket duktig på underrättelseinhämtning. Han beskrivs i *Vietnam Vanguard* som en idealisk COIN-operatör.⁶⁸ Denna indikator anses därför vara *uppfylld*.

9. Skapades en övergripande plan?

Det är tydligt att bataljonens övergripande plan var att separera FNL från civilbefolkning och på så sätt minska inflytandet i byarna samt minimera FNL:s tillgång till mat.⁶⁹ Denna plan och dess för- och nackdelar diskuterades kontinuerligt i ledningen och stort stöd fanns för att ändra planen under krigets lopp när situationen krävde det. Chefen för stridsgruppen hade också övergripande mål, men gav bataljonerna stor frihet i hur de skulle åstadkomma dessa

---

⁶⁵ Boxall och O'Neill, 85.

⁶⁶ Gordon L Rottman m.fl., *Vietnamkriget 1954–1975. D. 5* (Stockholm: Svenskt militärhistoriskt bibliotek, 2012), 120.

⁶⁷ Boxall och O'Neill, *Vietnam Vanguard*, 7.

⁶⁸ Boxall och O'Neill, 85.

⁶⁹ Boxall och O'Neill, 69.

mål. Detta gjorde att bataljonerna kunde forma egna planer och själva avgöra hur de bäst genomförde operationer och liknande.⁷⁰ Indikatoren anses därför *uppfylld*.

Gyllene timmen

10. Etablerades närvaro?

Även om ANZAC hade sin bas åtskilt från civilbefolkningen så är det tydligt att deras taktik till stor del baserades på att kontrollera byarna och visa närvaro. Efter första sökoperationen i en av byarna lämnades till exempel ett kompani för att försvara byn innan regionala trupper kunde ta över, trots hotet från de reguljära FNL-regementena i området.⁷¹ Spaningsplutonen bodde ofta i byarna under flera dagar för att på så sätt få kontakt med byborna.⁷² Stort fokus fanns också på att interagera med civilbefolkningen och fotbollsmatcher och liknande genomfördes ofta efter sökoperationerna.⁷³ Natt- och fotpatruller genomföres kontinuerligt i stor del av provinsen. Indikatoren anses därför *uppfylld*.

11. Etablerades en normalbild före större operationer?

Det enda som går att finna om att bataljonen etablerade en normalbild är att de i insatsens början inte ville anfälla en fientlig bataljon. Detta hade dock troligtvis mer med styrkejämförelsen att göra. Denna indikator anses därför som *ej uppfylld*.

12. Förbereddes tidigt för överlämning?

Ingenting går att finna om insamlade av information i syfte att underlätta överlämningen till nästa bataljon. Denna indikator ses därför som *ej uppfylld*.

---

⁷⁰ O'Neill, *Vietnam Task*, 182.

⁷¹ Boxall och O'Neill, *Vietnam Vanguard*, 78.

⁷² Boxall och O'Neill, 340.

⁷³ Boxall och O'Neill, 212.

13. Skapades nätverk i byarna?

Att ANZAC syftade till att få civilbefolkningen att lita på dem och dess förmåga till beskydd är något som genomsyrar källorna.⁷⁴ Det är tydligt att civilbefolkningen tyckte om australiensarna och ”Hearts and Minds”-operationerna verkar till stor del ha varit framgångsrika. Det är även tydligt att FNL-nätverken försvagades eller försvann från många av byarna.⁷⁵ Eftersom i princip samtliga texter genomsyras av dessa positiva nätverk anses indikatorn som *uppfylld*.

14. Nyttjades småskaliga operationer initialt?

I ett tidigt skede utfördes ”Search and Destroy”-operationer mot FNL:s baser, vilket är motsatsen till att börja i liten skala.⁷⁶ Ingen annan information står att finna om att ANZAC skulle börjat i liten skala. Indikatorn anses därför *ej uppfylld*.

15. Söktes tidiga framgångar?

Det finns flera bevis på att tidiga framgångar söktes i syfte att dominera provinsen. Förutom ”Search and Destroy”-operationer så var sökoperationen i Binh Ba ett exempel på detta. Denna gummiplantage hade varit kraftigt beskattad av FNL och genom att återta denna, med fredliga medel dessutom, kunde FNL nekats en stor inkomstkälla.⁷⁷ Tidiga framgångar sågs också som en nödvändighet av publicitetsskäl.⁷⁸ Denna indikator anses *uppfylld*.

16. Genomfördes avskräckande patruller?

Patruller tillsammans med sökoperationer var huvudsysslan för ANZAC i Vietnam. Både patruller i närområdet och s.k. ”Long-range Patrols” genomfördes kontinuerligt under dag och natt. Syftet med dessa var precis som indikatorn föreskriver, att få upprorsmakarna ur balans och att få civilbefolkningen att känna sig trygg.⁷⁹ Denna indikator ses därför som *uppfylld*.

17. Fanns mental beredskap på motgångar?

Även om ANZAC säkerligen var beredda på motgångar så är detta ingenting som explicit tas upp i källorna. Denna indikator ses därför som *ej uppfylld*.

---

⁷⁴ O’Neill, *Vietnam Task*, 179.

⁷⁵ Paul Ham, *Vietnam: The Australian War* (Sydney, Australia: HarperCollins Publishers, 2010), 518.

⁷⁶ Burstall, *The soldiers’ story*, 25.

⁷⁷ O’Neill, *Vietnam Task*, 76.

⁷⁸ Boxall och O’Neill, *Vietnam Vanguard*, 81.

⁷⁹ Burstall, *The soldiers’ story*, 34.

18. Fanns tankar på medias inblandning?

Media och propaganda spelade en stor roll under kriget, speciellt för FNL. Detta visade sig också på lokal nivå när flygblad och propaganda ofta spreds av båda sidor. ANZAC verkar ha varit väl medvetna om det propagandakrig som pågick, och en av syftena med att kontrollera byarna var att avbryta FNL-propaganda i dessa. På ett högre plan fanns också en medvetenhet om vad stora egna förluster skulle göra för den nationella och internationella opinionen.⁸⁰ Detta tolkas som en av anledningarna till att sökoperationer och fredliga medel användes i så stor utsträckning. Denna indikator anses därför *uppfylld*.

19. Stöttandes kvinnliga nätverk och undveks barnen?

Ingenting sägs i källorna om huruvida ANZAC försökte identifiera och stötta kvinnliga nätverk. När det gäller barnen så gav soldaterna under de första operationerna dessa godis. Det kom senare fram att föräldrarna inte tyckte om detta eftersom det gjorde barnen till tiggare, varvid detta avslutades.⁸¹ Bilder i källorna visar dock att även om mat och godis inte delades ut så var interaktionen fortfarande stor med barnen. Indikatoren anses därför *ej uppfylld*.

20. Mättes framgång på ett konstruktivt sätt?

Till skillnad från amerikanerna så använde ANZAC inte antalet döda för att bedöma framgång. I stället mättes bland annat hur många byar och således också hur stor del av civilbefolkningen som stod under sydvietnamesisk kontroll.⁸² Den mängd ris som försvann från byarna mättes också och användes som en måttstock, eftersom detta ris med all sannolikhet gick till FNL.⁸³ Dessa metoder är i enlighet med det som rekommenderas av Kilcullen, därför anses indikatorn som *uppfylld*.

---

⁸⁰ Boxall och O'Neill, *Vietnam Vanguard*, 335.

⁸¹ Boxall och O'Neill, 333.

⁸² O'Neill, *Vietnam Task*, 245.

⁸³ O'Neill, 191.

I ekorrhjulet

21. Skapades ett samlat narrativ?

Vid analys av källorna så verkar det som att ANZAC tillsammans med sydvietnamesiska regeringen var duktiga på att använda ett samlat narrativ för vad som hände. Narrativet var att ANZAC var på platsen för att hjälpa regeringen att bygga en bättre plats att bo på. Detta underbyggdes genom att ANZAC kontinuerligt hjälpte till att bygga saker i byarna och tand- och läkarvård gavs alltid vid sökoperationer i byarna.⁸⁴ Denna indikator anses därför *uppfylld*.

22. Speglade de lokala styrkorna upprorsmakarna?

Mycket lite är skrivet om hur de regionala styrkorna var utrustade eller utbildade, eftersom dessa inte utbildades av ANZAC. Det som sägs är dock att dessa under anfall från FNL hade tillgång till ANZAC:s artilleri och även flygunderstöd.⁸⁵ På grund av detta anses indikatorn *delvis uppfylld*.

23. Användes beväpnat socialarbete?

Att arbeta med civilbefolkningens grundläggande behov är en annan sak som starkt genomsyrar källorna och något som fokuserades mycket på. Som nämnt ovan så erbjöds alltid tand- och läkarvård i byarna, brunnar byggdes, vägar lagades, allt för att öka livskvaliteten.⁸⁶ Vidare användes så långt som möjligt fredliga metoder vid sökoperationer i byarna, även när skottlossning utbröt.⁸⁷ Att fokusera på dessa mjuka värden gjorde att civilbefolkningen blev vänligt inställd till ANZAC och kunde bland annat ge dem underrättelser om FNL i området. Denna stora fokus på humanitära insatser gör att indikatorn anses *uppfylld*.

24. Hölls projekt på lokal nivå?

Det verkar som att samtliga projekt som genomfördes i provinsen gjordes i liten skala. Diskussioner fördes med invånare och hövdingar i byarna och ANZAC hjälpte lokalbefolkningen efter bästa förmåga.⁸⁸ När detta inte räckte tillkallades ”civil affairs”-enheter med samhällsutvecklingen som huvuduppgift.⁸⁹ Därför anses denna indikator som *uppfylld*.

---

⁸⁴ Ham, *Vietnam*, 522.

⁸⁵ O’Neill, *Vietnam Task*, 237.

⁸⁶ O’Neill, 81.

⁸⁷ Boxall och O’Neill, *Vietnam Vanguard*, 371.

⁸⁸ O’Neill, *Vietnam Task*, 202.

⁸⁹ Boxall och O’Neill, *Vietnam Vanguard*, 72.

25. Motverkades upprorsmakarnas tillvägagångssätt?

ANZAC slog både aktivt och passivt mot FNL:s tillvägagångssätt. Aktivt genom att matdepåer i jungeln brändes för att neka FNL att verka i området.⁹⁰ Passivt genom att ANZAC identifierade att civilbefolkningen var FNL:s mål, för mat och rekrytering men också för omvändande av dessa till kommunistisk lära. Genom att ta över byarna och på så sätt separera FNL och civilbefolkningen kunde FNL:s inflytande minskas utan strid.⁹¹ Med det sagt så var en stor del av de operationer som utfördes av karaktären ”Search & Destroy” där FNL-trupper aktivt letades upp och nedkämpades.⁹² På grund av detta ses denna indikator som endast *delvis uppfylld*.

26. Var arbete mot planen i fokus?

Denna punkt är nära länkad till föregående. Även om ANZAC jobbade med sin egen plan, att pacificera byarna, så genomfördes även ovan nämnda ”Search & Destroy”- operationer. Denna indikator kan därför endast ses som *delvis uppfylld*.

Ont om tid

27. Hölls detaljer kring insatsen hemliga?

Detaljer kring de olika bataljonernas avlösningar och liknande är inget som går att finna i källorna. När det gäller det stora tillbakadragandet så blev det från 1970 och framåt tydligt att USA och då även ANZAC skulle dra sig ur kriget, vilket gav FNL förnyad styrka.⁹³ Trots att detta stod utanför ANZAC:s kontroll så måste indikatorn ändå ses som *ej uppfylld*.

28. Togs och behölls initiativet?

Även om detta inte står att läsa i klartext så visar källorna att ANZAC ständigt jobbade för att behålla initiativet i området. Den stora mängd patruller, sökoperationer och överfall som genomfördes i provinsen syftade hela tiden till att hålla FNL på efterhand och få dessa att reagera på ANZAC, snarare än tvärt om. Denna indikator ses därför som *uppfylld*.

---

⁹⁰ Burstall, *The soldiers' story*, 22.

⁹¹ Boxall och O'Neill, *Vietnam Vanguard*, 326.

⁹² O'Neill, *Vietnam Task*, 92.

⁹³ Wiest, *Rolling thunder in a gentle land*, 170.

Sammanfattning av analys

Tabell 2, Sammanfattning av analys

Skede i operationen	Operationella indikatorer	Mätvärde
Förberedelser (innan insats)	Skaffades expertis på området?	Uppfylld
	Förstods problemen i området?	Uppfylld
	Skapades egna underrättelsefunktioner?	Uppfylld
	Genomfördes samarbete med andra myndigheter väl?	Uppfylld
	Lättades utrustning och härdades logistikfunktioner?	Delvis uppfylld
	Fanns egna politiska och kulturella rådgivare?	Uppfylld
	Var soldater och lägre chefer välutbildade?	Uppfylld
	Hittades COIN-talangerna?	Uppfylld
	Skapades en övergripande plan?	Uppfylld
Gyllene timmen (i insatsens början)	Etablerades närvaro?	Uppfylld
	Etablerades en normalbild före större operationer?	Ej uppfylld
	Förbereddes tidigt för överlämning?	Ej uppfylld
	Skapades nätverk i byarna?	Uppfylld
	Nyttjades småskaliga operationer initialt?	Ej uppfylld
	Söktes tidiga framgångar?	Uppfylld
	Genomfördes avskräckande patruller?	Uppfylld
	Fanns beredskap på motgångar?	Ej uppfylld
	Fanns tankar på medias inblandning?	Uppfylld
	Stöttades kvinnliga nätverk och undveks barnen?	Ej uppfylld
	Mättes framgång på ett konstruktivt sätt?	Uppfylld
I ekorrhjulet (under insatsen)	Skapades ett samlat narrativ?	Uppfylld
	Speglade de lokala styrkor upprorsmakarna?	Delvis uppfylld
	Användes beväpnat socialarbete?	Uppfylld
	Hölls projekt på lokal nivå?	Uppfylld
	Motverkades upprorsmakarnas tillvägagångssätt?	Delvis uppfylld
	Var arbete mot planen i fokus?	Delvis uppfylld
Ont om tid (insatsens slut)	Hölls detaljer kring insatsen hemliga?	Ej uppfylld
	Togs och behölls initiativet?	Uppfylld

5. Avslutning

Resultatdiskussion

Denna undersökning har syftat till att undersöka om Australiens och Nya Zeelands framgångar i Vietnamkriget kan förklaras med hjälp av Kilcullens teori om upprorsbekämpning på kompaninivå. Efter analysens slutförande står det klart att det finns två sätt att se på saken.

Kilcullens 28 punkter är en teori som uttryckligen handlar om COIN på kompaninivå men tidigt i analysen stod det klart att ANZAC sällan jobbade kompanivis. Operationer genomfördes i stället i bataljons ram, med få undantag. Planering inför kommande operationer gjordes alltid bataljonsvis eftersom ett rotationsschema användes. En bataljon genomförde operationer medan den andra bataljonen försvarade basen och genomförde patruller i närområdet. Eftersom kompanierna inte ansvarade för egna områden och operationer var kompanicheferna inte i en position att använda sig av merparten av punkterna. Om teorin tolkas bokstavligen så använde kompanierna alltså inte teorin och framgångarna kan således inte förklaras av denna.

Ett synsätt som å andra sidan är mycket intressantare tar i beaktande hur ett kompani användes då och nu. Kilcullens teori är som bekant utvecklad under modern tid och framför allt baserat på erfarenheter från Afghanistan och Irak. Där har kompanierna ofta ansvar för en egen sektor med hög grad av självbestämmande för att skapa en plan och bestämma vilka operationer och projekt som skall genomföras. Kompanierna försöker ofta skapa personliga band och nätverk med civilbefolkningen i byarna och genom patruller i området hålla detta relativt säkert för civilbefolkningen. Vid analys av primärkällorna framkom en stark känsla av att bataljonerna i Vietnam användes på just detta sätt men i större skala. Detta skulle kunna ha en organisatorisk förklaring, att Australien och Nya Zeeland under denna tid använde sina trupper på annat sätt än framför allt USA gör idag. Det kan också ha att göra med skillnader i antal upprorsmakare. Till skillnad från dagens konflikter med reaktivt få upprorsmakare, så fanns i provinsen Phuoc Tuy minst två reguljära FNL-regementen på vardera 2000 man under stor del av kriget. Att med denna hotbild agera i enbart kompanis storlek kan ha setts som en för stor risk med hänsyn till överfall och liknande. Detta är det synsätt som anses mest relevant och tillför mest till forskningen, det är därför det synsätt som fortsatt kommer att användas i undersökningen

Med resultatet sammanfattat så anses 18 av de 28 indikatorerna uppfyllda, 4 som delvis uppfyllda och 6 som ej uppfyllda. Detta är således till klar fördel för ett jakande svar på forskningsfrågan. För att vidare analysera resultatet så är en intressant aspekt den ojämna fördelningen av uppfyllda indikatorer över de fyra skedena. I det första skedet är samtliga utom en indikator uppfylld. Detta visar att ANZAC var speciellt duktiga på att förbereda sig för uppgiften, även om många av dessa åtgärder genomfördes löpande under insatsen. Det skede där minst antal indikatorer är uppfyllda är andra skedet, i insatsens början. Detta beror troligen på att Kilcullens teori förordar försiktighet i början av insatsen. ANZAC använde i stället aggressiva metoder för att dominera närområdet och säkra sin bas. Även de indikatorer i det tredje skedet som bara anses som delvis uppfyllda beror till stor del på ANZAC:s aggressivitet.

Svar på frågeställning

Kan Australiens och Nya Zeelands framgångar i Vietnamkriget förklaras med hjälp av Kilcullens teori om upprorsbekämpning på kompaninivå?

Resultatet av undersökningen visar att huvuddelen av indikatorerna är uppfyllda. Av de indikatorer som inte är uppfyllda, eller bara delvis uppfyllda har merparten fått detta värde på grund av den aggressivitet som ANZAC använde, framför allt mot reguljära FNL-styrkor i området. Denna aggressivitet användes dock sällan i anslutning till civilbefolkning eller byar i området och påverkade därför dessa relativt lite. På grund av det stora antalet uppfyllda indikatorer och ovan nämnda anledningar till att övriga indikatorer ej är uppfyllda dras slutsatsen att Kilcullens teori kan förklara framgångarna i Vietnamkriget under de år som analyserats. Således kan framgångarna också tillskrivas vinnandet av "hearts and minds" och därmed även den befolkningscentrerade metoden. Detta betyder dock inte att de orsaker till framgång som Ross tar upp i forskningsöversikten är mindre valida. Man kan se tydliga samband mellan de två teorierna. De gemensamma nämnarna är framför allt är välutbildade soldater med god lokalkännedom, att ständigt behålla initiativet samt ett stort fokus på att påverka upprorsmakarna genom att neka dem vitala delar. Skillnaden är vad som utgör de vitala delarna, hos Ross är det riset och i denna undersökning befolkningen. Med det sagt är det dock osannolikt att dessa teorier ensamma står till grund för framgångarna. Troligen finns andra kausala samband som inte avhandlats i denna undersökning.

Teori- och metoddiskussion

En utmaning med att göra en kvalitativ studie kontra en kvantitativ sådan har framför allt varit att värdera de bevis för indikatorerna som funnits i källorna samt huruvida dessa har varit bevis eller inte. Detta lägger en stor börda på den som analyserar att hålla sig konsekvent under hela analysförloppet. Sådana brister gjorde att det källor som först analyserades fick analyseras om i slutet eftersom en viss förskjutning i tolkningen av indikatorerna hade gjorts under analysprocessen. Den tänkta metoden att analysera varje källa ett skede i taget gick inte heller att genomföra. Detta eftersom bevis för de olika skedena fanns på olika platser i källorna, samt på grund av den stora arbetsbörda som flera noggranna genomläsningar skulle orsaka.

Som nämnt i materialdiskussionen så är samtliga primärkällor från de första åren i kriget, vilket var tänkt att avhjälpas genom sekundärkällorna. Dessa visade sig dock inte innehålla tillräckligt specifik information för att kunna säkerställa att teorin användes under hela kriget, utan endast i inledningsfasen 1966–1969. Detta ger i sin tur stora brister i tillförlitligheten för förståelsen av de senare delarna av kriget, och lämnar en forskningslucka för vidare forskning.

Bristen med att genomföra en teorikonsumerande enfallsstudie är att även om teorin kan användas för att förklara fallet så har resultatet väldigt låg grad av generaliserbarhet. Att i stället ha använt sig av två teorier vid undersökningen skulle sannolikt gett en större förståelse för fallet och även till viss del högre förklaringskraft till teorierna.

Teorin i sig är väl lämpad för denna typ av undersökning på grund av dess enkla operationalisering och därav höga begreppsvaliditet. En brist som har identifierats under analysen är att samtliga indikatorer har fått samma värde vid operationaliseringen. Under analysen har det framgått att de olika indikatorerna troligen haft olika stor påverkan på framgången. Att få indikatorerna ”Be there” eller ”Build trusted networks” uppfyllda har med största sannolikhet större påverkan på den övergripande framgången än om ”Prepare for setback” eller ”Rank is nothing...” är uppfyllda. Vid framtida undersökningar med denna teori bör därför dessa indikatorer värderas olika.

Relevans för yrkesutövningen

Relevansen för yrkesutövningen är framför allt två saker. För det första så stärker undersökningen meningen att välutbildade soldater är en grundbult i alla operationer. För det andra så stärker undersökningen teorin genom det positiva utfallet, även om detta inte har varit huvudsyftet med undersökningen. Detta är värdefullt då svenska Försvarsmakten trots återgången till ett invasionsförsvar fortfarande är starkt involverade i fredsbevarande insatser runt om i världen. Dessa fredsbevarande insatser är ofta närbesläktade med COIN-operationer och sålunda är det även viktigt för svenska officerare att vara väl insatta i COIN-teorier. Eftersom Sverige inte har någon egen handbok för COIN-operationer så är det inte osannolikt att tro att svenska officerare före insats i fredsbevarande eller eventuellt fredsframtvängande insatser ser till den amerikanska doktrinen för stöd. I denna doktrin är en av de mer lättförstådda delarna, som dessutom vänder sig till COIN på lägre nivå, den teori som använts i undersökningen. Därför är det av största vikt att denna är så underbyggd och stärkt som möjligt, så att svenska insatser kan genomföras så effektivt och väl som möjligt.

Förslag på vidare forskning

På grund av denna undersökningens begränsade omfattning så finns det flera områden där det behövs vidare forskning. Som nämnt i teori- och metoddiskussionen så fanns vissa brister i undersökningen när det kommer till empiriskt material för de senare åren av kriget. Detta gjorde att undersökningen inte kunde säkerställa att resultaten är korrekta för samtliga år under kriget. Vidare forskning av samma karaktär behöver därför göras med fokus på de senare åren i kriget för att komplettera denna undersökning. Vidare så finns misstankar att den inre validiteten i undersökningen är relativt låg, då det med all sannolikhet även finns andra orsaker som påverkade ANZAC:s framgångar positivt. En studie av vilka dessa orsaker är skulle kunna stärka denna undersökning genom eliminering av eventuella kausala mekanismer. En sådan studie skulle också öka förståelsen för kriget och framgångarna i allmänhet.

Litteratur och referensförteckning

Artiklar

”David Kilcullen: The Australian Helping to Shape a New Afghanistan”. *The Independent*, 23 oktober 2011. <https://www.independent.co.uk/news/world/asia/david-kilcullen-australian-helping-shape-new-afghanistan-strategy-1737451.html>.

Gentile, Gian P. ”Time for the Deconstruction of Field Manual 3-24”. *Joint Forces Quarterly* 58, nr 3 (01 juni 2010): 116–17.

Grey, Jeff. ”Australia’s Counterinsurgencies: A Brief History”. *Australian Army Journal* 5, nr 2 (2008): 17–26.

Hazelton, Jacqueline L. ”The “Hearts and Minds” Fallacy: Violence, Coercion, and Success in Counterinsurgency Warfare”. *International Security* 42, nr 1 (juli 2017): 80–113.

Hoffman, Frank G. ”Neo-Classical Counterinsurgency?” *Parameters* 37, nr 2 (01 maj 2007): 71–87.

Kilcullen, David. ”Counter-Insurgency Redux”. *Survival* 48, nr 4 (december 2006): 111–30.

Nagl, John A. ”Learning to Eat Soup with a Knife: British and American Army Counterinsurgency Learning During the Malayan Emergency and the Vietnam War”. *World Affairs* 161, nr 4 (01 april 1999): 193–99.

Paul, Christopher, Colin P. Clarke, Beth Grill, och Molly Dunigan. ”Moving Beyond Population-Centric vs. Enemy-Centric Counterinsurgency”. *Small Wars & Insurgencies* 27, nr 6 (november 2016): 1019–42.

Ross, Andrew T. ”The Tactics and Strategy of the Australian Light Infantry in Counter-Revolutionary Operations in South Vietnam, 1966–71”. *The RUSI Journal* 162, nr 3 (04 maj 2017): 74–81.

Litteratur

- Birtle, Andrew J. *U.S. Army Counterinsurgency and Contingency Operations Doctrine, 1942-1976*. Washington, D.C.: Center of Military History, U.S. Army, 2006.
- Boxall, Ron, och Robert O'Neill, red. *Vietnam vanguard: the 5th Battalion's approach to counter-insurgency, 1966*. Acton, ACT: ANU Press, 2020.
- Burstall, Terry. *The soldiers' story: the battle at Xa Long Tan Vietnam, 18 August 1966*. Reprinted. St. Lucia: Univ. of Queensland Press, 1987.
- Bushby, Richard Nicholas. *Educating an Army: Australian Army Doctrinal Development and the Operational Experience in South Vietnam, 1965 - 72*. Canberra Papers on Strategy and Defence 126. Canberra: Strategic and Defence Studies Centre, The Australian National University, 1998.
- Crandall, Russell. *America's dirty wars: irregular warfare from 1776 to the War on Terror*. New York: Cambridge University Press, 2014.
- ”David Kilcullen: The Australian Helping to Shape a New Afghanistan”. *The Independent*, 23 oktober 2011, avs. News. <https://www.independent.co.uk/news/world/asia/david-kilcullen-australian-helping-shape-new-afghanistan-strategy-1737451.html>.
- Doyle, Jeff, Jeffrey Grey, och Peter Pierce. *Australia's Vietnam War*. College Station: Texas A & M University Press, 2002.
- Esaiasson, Peter, Mikael Gilljam, Henrik Oscarsson, Ann E Towns, och Lena Wängnerud. *Metodpraktikan: konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 2017.
- Fitzgerald, David. *Learning to Forget: US Army Counterinsurgency Doctrine and Practice From Vietnam to Iraq*. Stanford, California: Stanford University Press, 2013.
- Gentile, Gian P. ”Time for the Deconstruction of Field Manual 3-24”. *Joint Forces Quarterly* 58, nr 3 (01 juni 2010): 116–17.
- George, Alexander L., och Andrew Bennett. *Case studies and theory development in the social sciences*. BCSIA studies in international security. Cambridge, Mass: MIT Press, 2005.
- Grey, Jeff. ”Australia's Counterinsurgencies: A Brief History”. *Australian Army Journal* 5, nr 2 (2008): 17–26.
- Gurman, Hannah, red. *Hearts and minds: a people's history of counterinsurgency*. New Press people's history. New York: The New Press, 2013.
- Ham, Paul. *Vietnam: The Australian War*. Sydney, Australia: HarperCollins Publishers, 2010.
- Hazelton, Jacqueline L. ”The “Hearts and Minds” Fallacy: Violence, Coercion, and Success in Counterinsurgency Warfare”. *International Security* 42, nr 1 (juli 2017): 80–113.
- Hoffman, Frank G. ”Neo-Classical Counterinsurgency?” *Parameters* 37, nr 2 (01 maj 2007): 71–87.
- Johannessen, Asbjørn, Per Arne Tufte, Line Christoffersen, och Björn Nilsson. *Introduktion till samhällsvetenskaplig metod*. 2:a uppl. Malmö: Liber, 2020.
- Kilcullen, David. *Counterinsurgency*. London: Hurst, 2010.
- . ”Counter-Insurgency Redux”. *Survival* 48, nr 4 (december 2006): 111–30.
- Nagl, John A. ”Learning to Eat Soup with a Knife: British and American Army Counterinsurgency Learning During the Malayan Emergency and the Vietnam War”. *World Affairs* 161, nr 4 (01 april 1999): 193–99.
- O'Neill, Robert J. *Vietnam Task: The 5th battalion, the Royal Australian regiment, 1966-67*. Melbourne: Cassell Australia, 1968.
- Palazzo, Albert. *Australian military operations in Vietnam*. Australian Army campaigns series 3. Canberra, Australia: Army History Unit, 2006.
- Paul, Christopher, Colin P. Clarke, Beth Grill, och Molly Dunigan. ”Moving Beyond Population-Centric vs. Enemy-Centric Counterinsurgency”. *Small Wars & Insurgencies* 27, nr 6 (november 2016): 1019–42.

———. *Paths to victory: lessons from modern insurgencies*. Santa Monica, USA: RAND, 2013.

Rid, Thomas, och Thomas A. Keaney, red. *Understanding counterinsurgency: doctrine, operations and challenges*. Cass military studies. Milton Park, England: Routledge, 2010.

Ross, Andrew T. ”The Tactics and Strategy of the Australian Light Infantry in Counter-Revolutionary Operations in South Vietnam, 1966–71”. *The RUSI Journal* 162, nr 3 (04 maj 2017): 74–81.

Rottman, Gordon L, Mikael Dahlgren, Christian Sandahl, och Kevin Lyles. *Vietnamkriget 1954-1975. D. 5*. Stockholm: Svenskt militärhistoriskt bibliotek, 2012.

Ucko, David H. *The New Counterinsurgency Era: Transforming the U.S. Military for Modern Wars*. Washington, D.C: Georgetown University Press, 2009.

Wiest, Andrew A., red. *Rolling thunder in a gentle land: the Vietnam War revisited*. Oxford ; New York: Osprey, 2006.